2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1488-ҳадис

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ *
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ،
فَلْيَنْفُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فإِنَّهُ لاَ يَدْرِي مَا
خَلَفَهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُ : بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي،
وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ
أَرْسَلْتَهَا، فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ
الصَّالِحِينَ. ». مُتَّفَقٌ عَلَيهِ

1. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачон бирингиз тўшагига кирса, тўшагини изорининг ички тарафи билан қоқиб ташласин, чунки у ўзидан кейин у ерга нима тушиб қолганини билмайди. Сўнг: «Бисмика Робби, вадоъту жанбии ва бика арфаъуҳуу, ин амсакта нафсии фарҳамҳаа ва ин арсалтаҳа фаҳфазҳаа бима таҳфазу биҳис-солиҳиин», десин».

Маъноси: «**Роббим! Сенинг номинг билан ёнимни қўйдим ва Сен ила кўтараман. Агар жонимни тутиб қолсанг, унга раҳм этгин. Агар қўйиб юборадиган бўлсанг, уни солиҳларни муҳофаза қилган нарсанг ила муҳофаза этгин».**

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz